

“मीठे बच्चे- तिम्नो याद असाधारण (अनकमन) छ, जसलाई तिमी यी आँखाले देख्दैनौ, उहाँलाई याद गर्छौ र उहाँको यादले तिम्नो विकर्म विनाश हुन्छ।”

प्रश्न:- कुन एक आदतलाई त्याग गन्थौ भने सबै गुण स्वतः आउँछन्?

उत्तर:- आधाकल्प देखि देह-अभिमानमा आउने जो आदत पक्का भएको छ, अब यस आदतलाई त्याग गर। शिवबाबा जो परम प्रिय हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर। कुनै पनि देहधारीको याद नरहोस् तब सबै योग्यता आउँछन्, कमजोरी निस्कन्छन्। आत्मा पवित्रताको सागर बन्छ। खुशीको पारो चढिरहन्छ। सबै गुण स्वतः आउँछन्।

गीत:- ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले आफ्नो बेहदको बाबाको महिमा सुन्थौ। बच्चाहरूको सम्मुख बेहदका बाबा बस्नु भएको छ। हर एक बच्चाको बुद्धिमा अवश्य आउनु पर्छ- हामी शिवबाबा जसको यो महिमा छ, उहाँको सम्मुख बसेका छौं र उहाँबाट हामी २१ जन्मको लागि सदा सुखको वर्सा लिइरहेका छौं। यो याद आउने बित्तिकै खुशीको पारो चढ्नु पर्छ। यस्तो होइन कि, जुन समय सामुनेमा सुन्छौ त्यस समय मात्र याद रहोस् अनि फेरि बिर्सियोस्। होइन, बिर्सिनु हुँदैन। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी फेरि आफ्नो राज्य-भाग्य लिइरहेका छौं। त्यसैले उहाँ निराकार बाबातर्फ बुद्धि जान्छ। उहाँलाई बुद्धिले जान्ने कुरा हो। दिन रात बुद्धिमा याद रहनु पर्छ- हामी बेहदको बाबाबाट भविष्य २१ जन्मको वर्सा लिइरहेका छौं। निश्चय त पक्का छ नै। लौकिक आमा-बुवामा निश्चय बसेपछि फेरि उहाँहरूमा संशय कहाँ हुन सक्छ र? तर पनि यो नयाँ कुरा हो। बुद्धिद्वारा बाबालाई जानिन्छ। बच्चाहरू जान्दछन्- हामी शिवबाबाका बनेका छौं, उहाँबाट नै वर्सा मिल्नु छ। हामी कल्प-कल्प बाबाबाट वर्सा पाउँछौं। बुद्धिमा याद आउँछ। बाबा हजुरद्वारा हामीलाई फेरि राजाई मिल्दैछ। हामी हकदार हौं। जब हकदार हौ भने अवश्य बाबालाई याद गर्नु पर्छ। लौकिक बाबाबाट वर्सा लिन्छन्। उनको त धेरै याद आउँछ। यसमा असाधारण कुरा त बाबालाई याद गर्नाले हाम्रो पाप भस्म हुन्छ। त्यसैले बाबालाई याद गर्नु पर्छ। लौकिक बुवाको याद त स्वतः रहन्छ। उनलाई यी आँखाद्वारा देख्न सकिन्छ। बच्चा पैदा हुन्छ र मम्मा-बाबा भनिरहन्छ। यहाँ, बाबा यी आँखाद्वारा देखिनु हुन्। बुद्धिद्वारा याद गर्नु छ। हामी ब्रह्माद्वारा शिवबाबाका सन्तान बनेका छौं र २१ जन्मको वर्सा पाउनको लागि श्रीमत अनुसार पुरुषार्थ गर्दैछौं। पवित्रता यसमा पहिलो र मुख्य कुरा हो। जति याद गर्नेछौ बुद्धि पवित्र हुँदै जान्छ। यस्तो नसम्झिनु- म त हुँ नै बाबाको बच्चा। बाबालाई याद गरेनौ भने विकर्म विनाश हुनेछैन। धेरै बच्चाहरू सम्झन्छन्- हामी त बच्चा हौं, तर बाबालाई याद भने गर्दैनन्। भन्दछन् हैन- मुखले राम-राम भन। तर यी रामको (शिवबाबाको) चित्र नै छैन, त्यसैले मनुष्यहरूको बुद्धियोग ती रामतर्फ गइहाल्छ। सद्गतिदाता शिवलाई त सबैले भुलेका छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- शिवबाबा आउनु भएको छ। पहिला त अवश्य पनि रचयिता शिवबाबा आउनु भएको हुनु पर्छ तब नै स्वर्गको रचना रचनुभयो होला। उहाँपछि फेरि रामको राज्य चल्यो। अहिले तिमी सत्ययुग, त्रेतायुगमा राज्य गर्नको लागि बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। यो बुद्धिमा चलनु पर्छ। परमपिता परमात्मा शिव आउनुहुन्छ नै एक पटक। राम-सीता, लक्ष्मी-नारायण आदि पनि एकै पटक आउँछन्। लिन त पुनर्जन्म लिन्छन् तर नाम, रूप, देश, काल सबै बदलिन्छ। राम-सीता पनि प्रारब्ध भोग्नको लागि पुनर्जन्म

लिन्छन्। यो ज्ञान सारा बुद्धिमा धारण हुनु पर्छ तब नै खुशी रहन्छ। कसैलाई सम्झाउन पनि सजिलो छ। स्वर्गका रचयिता बाबाबाट तिमीलाई अहिले वर्सा मिल्न सक्छ। बेहदको बाबालाई याद त सबैले गर्छन्। बाबा नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ तब सबै खुशी हुन्छन्। यो समय सबै दुःखी छन्। यो ड्रामा नै सुख-दुःखको बनेको छ। सुखमा कसले राज्य गर्छ? लक्ष्मी-नारायण, फेरि त्रेतामा राम-सीता.... तिमीलाई थाहा छ— यति वर्ष यो घरानाको राज्य चल्थो भनेर। क्रिश्चियन सम्झन्छन् हाम्रो क्राइस्टले राज्य रचनुभयो। फेरि एडवर्ड दि फस्ट, एडवर्ड दि सेकेन्डले राज्य गर्दै आए। समय बित्दै जान्छ हैन। मनुष्यहरूलाई त केही थाहा छैन। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो जसलाई हेवन, स्वर्ग भनिन्छ, जुन बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। पतित दुनियाँमा आउनुहुन्छ तब त पावन बनाउनुहुन्छ, यो याद रहनु पर्छ। हामी बेहदको बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं श्रीमत अनुसार। धारणा गरिरहेका छौं। यो भुल्नु छैन। साच्चिकै शिवबाबा कल्प पहिला पनि आउनु भएको थियो, जसका यादगार पनि छन्। अहिले उहाँ फेरि आउनु भएको छ। पहिला शिवबाबा आउनुहुन्छ, उहाँ आएर तिमीलाई देवी-देवता बनाउनुहुन्छ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायण प्राक्टिकलमा राज्य गर्नेछन्। फेरि भक्ति मार्गमा पुजारी बनेर चित्र आदि बनाउनेछन्। अहिले लक्ष्मी-नारायणको कुनै एक्ज्युरेट चित्र त छैन, फेरि प्राक्टिकलमा आउँछन्। अहिले शिवबाबा तिमीलाई प्राक्टिकलमा पढाइरहनु भएको छ। कति सिधा कुरा छ। अरू कुनै पनि स्कूलमा यस्तो भन्दैनन्— तिमी आत्माको पढ्छ, टिचरको आत्माको हामीलाई पढाउनुहुन्छ। ती सबै मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्। वास्तवमा पढाउने आत्माको नै हो। आत्मा नै अङ्गद्वारा पढ्छ। आत्मा भन्छ— म वकिल बनेको छु। ज्ञानद्वारा वकिल बन्छन्। यहाँ त आश्चर्यजनक कुरा छ। निराकार शिवबाबा निराकार आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्मामा संस्कार रहन्छ। मनुष्यले यो भुल्छन्। निराकार बाबा यिनीद्वारा सम्झाउनुहुन्छ। उहाँको एउटै नाम छ शिव। तिमी शिवबाबा भन्छौ, बुद्धि माथि जान्छ। लौकिक बाबालाई याद गर्नाले शरीर याद आउँछ। शिवबाबाको शरीर त छैन। परमात्माको मन्दिर नै निराकारी रूपको छ। देवताहरू आकारी छन्, मनुष्यहरू साकारी छन्। उहाँ शिव निराकार हुनुहुन्छ, तिमी आत्मा अहिले ज्ञानी बनिरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म निराकार छु। म मा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान छ। म यस मुखद्वारा तिमीलाई पढाउँछु। तिमी पनि म समान नलेजफुल बन। यो ज्ञान निराकार बाबा सिवाय अरू कसैले दिन सक्दैन। निराकार परमात्मालाई नै ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर, पतित पावन भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ पुरानो दुनियाँलाई बदलेर नयाँ दुनियाँ मैले नै बनाउँछु। जसरी म निराकारमा सारा वृक्षको ज्ञान छ, त्यसरी नै तिमी आत्माहरूलाई पनि बनाउँछु। तिमी आत्मा पनि यस्तै नालेजफुल बन्छ, तिमीलाई आफूसमान बनाउँछु। यस सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको नलेज सुन्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ। मनुष्यले मनुष्यलाई देवता बनाउन सक्दैन।

बाबा ज्ञानका सागर पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई आफूसमान बनाउनुहुन्छ। त्यसैले सबै गुण हुनु पर्छ। फेरि तिमी देवता बन्छौ तब योग्यता बदलिनेछ। बाबाको योग्यता अलग छ, बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, तिमीलाई पनि बन्नु छ। बाबा पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ। हामी आधाकल्प पवित्र रहन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार तिमी पतित बन्छौ फेरि म आएर २१ जन्मको लागि पावन बनाउँछु। तिमी केवल श्रीमतमा चल, म एकलाई याद गर, अरू कसैलाई होइन। म तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु। बाबालाई भुलेर अरू कसैको यादमा रहन्छौ भने डिफेक्टेड हुनेछौ। शिवबाबा परम प्रिय, सबैभन्दा प्यारो बाबा हुनुहुन्छ।

तिम्रो नाम पनि वन्दे मातरम् भनेर गाइएको छ। तिम्रो आत्मा पवित्र बन्छ। तिमी पवित्र भनेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ। त्यसैले तिमीहरू शिव शक्ति पाण्डव सेना नामले प्रसिद्ध छौ। तिमी पाण्डव पनि हो किनकि परमधामको यात्रामा मायामाथि जित पाउनको लागि युद्धको मैदानमा खडा छौ। बच्चाहरूलाई थाहा छ—हामीलाई बाबाजस्तै मास्टर ज्ञानको सागर, पवित्रताको सागर बन्नु छ। देहको अहंकार टुट्नु पर्छ। जन्म-जन्मान्तर देह धारणा गरिन्छ, त्यसैले त्यो आदत पक्का भएको छ। अब यस आदतलाई त्याग्न पर्छ। बाबा निराकार हुनुहुन्छ, त्यसैले देह-अभिमान आउन सक्दैन। तिमीलाई पनि यस पुरानो देहलाई छोडेर मेरो साथमा आउनु छ। विनाश हुन्छ भने कुनै कारण त होला नि। कौडीतुल्य चीजको नै विनाश हुन्छ। अहिले तिमीलाई बाबा स्वर्ग जान लायक बनाउनुहुन्छ। वहाँ सदैव सुख नै सुख हुन्छ। सुखधाम र शान्तिधाम, यो दुःखधाम हो। रावणले अशान्त गरेको छ, फेरि शान्ति दिनेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। कोही भन्छन् मनको शान्ति चाहियो। सोध, कस्तो शान्ति चाहियो? यो त हो दुःखधाम, के तपाईं सुखधाम जानुहुन्छ? बाबालाई याद गर्नुपर्ने भने सुखधाम जानेछौं। अशान्त गर्ने रावण-माया जो यहाँ हाजिर छ। मुक्ति-जीवन मुक्तिमा अशान्त गर्ने रावण हुँदैन, त्यसैले अब आफ्नो घर फर्केर जानु छ। यदि सत्ययुगमा जान चाहनुहुन्छ भने सँगै जाऔं। हरेक आत्माले जीवन मुक्ति अवश्य चाहन्छ। यस्तो होइन, सबै सत्ययुगमा, जीवन मुक्तिमा जान्छन्। त्यो त केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। बाँकी जो आत्माहरू माथिबाट आउँछन् उनीहरू पहिले जीवन मुक्तिमा हुन्छन्। मायाको छायाँ लाग्दैन। सतोप्रधान भनेर फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछन्। माया, हुँदा-हुँदै पनि आत्मालाई सुख अवश्य भोग्नु छ। दुःख हुन सक्दैन किनकि पवित्र छन् हैन। फेरि अपवित्र हुने भएपछि दुःख पाउनेछन्। यस्तो होइन कि, आउने बित्तिकै दुःख पाउँछन्। यो सुख-दुःखको खेल बनेको छ।

बाबाको ख्याल चलिरहन्छ—मनुष्यहरूलाई भित्र आउनको लागि बोर्ड लगाउनु पर्छ। केवल चित्र देखेर मनुष्य अल्मलिन्छन्। जस्तै, शिवबाबाको चित्र राख र त्यसको मुनि लेख—दैवी विश्व स्वराज्य तपाईंको ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार हो। मानिसले चित्र देखेर भन्नेछन् भगवान् यस्तो कहाँ हुन्छन् र? भगवान्को रूप के हो? फेरि पनि लेखेको कुरा रहन्छ—प्रिय आत्मन्! आएर बेहदको बाबाबाट २१ जन्म सदा सुख प्राप्त गर्नको लागि पुरुषार्थ गर्नुहोस्। जब उनीहरू सम्मुख आउँछन् तब यी कुरा सम्झाऊ। निमन्त्रणा देऊ। दिन प्रतिदिन छोटो बनाउनु पर्ने हुन्छ। पछि छोटो हुँदै जान्छ। मन्मनाभव, बाबालाई याद गरेर उहाँबाट वर्सा प्राप्त गरौं। त्यसैले लेख्नु पर्छ—भाइ-बहिनीहरू, यो होवनहार लडाइँभन्दा पहिले नै आएर बाबाबाट २१ जन्मको लागि सत्ययुगको राजाई प्राप्त गर्नुहोस्। यो लडाइँबाट नै स्वर्गको द्वार खुल्नेछ। यो कुरा दुनियाँले जान्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ—यस लडाइँबाट नै विश्व सुखधाम बन्छ। उनीहरू लडाइँ नलागोस् भनेर कोसिस गर्छन्। तिमीलाई थाहा छ—यस महाभारी लडाइँबाट नै महाविनाश हुनु छ। सबै आत्माहरूलाई फर्केर अवश्य जानु छ किनकि खेल पूरा भएर फेरि पार्ट खेलन आउँछन्। त्यसैले युक्ति सँग खेल्नु पर्छ।

तिमीहरू रूहानी पण्डा हो, उनीहरू हुन् लौकिक देहधारी पण्डा। तिमी आफूलाई विदेही आत्मा देहबाट अलग सन्झन्छौ। बाबा हामी आत्माहरूलाई लिएर जानुहुन्छ। त्यसैले तिमीहरूले लेख्नु पर्छ—आएर बेहदको बाबाबाट वर्सा लिनुहोस्। निराकार शब्द अवश्य लेख्नु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ—बाबा यस कर्मक्षेत्रमा आउनु भएको छ। हामी पनि वहाँबाट आउँछौं। सबै आत्माहरू जो पार्टधारी छन्, अजर-अमर, अविनाशी आत्माहरू हुन्, कहिल्यै मर्दैनन्। यो राम्रो सँग निश्चय हुनु पर्छ। हामीले बाबाबाट अनेक पटक वर्सा लिइसकेका छौं, फेरि

पनि लिदैछौ। पुरुषार्थद्वारा तिमीलाई थाहा छ— शिवबाबा हामीलाई स्वर्गको वर्सा दिइरहनु भएको छ भने किन उहाँबाट वर्सा नलिने? बाबा र वर्साको याद गर्नु भन्ने अन्तमा जस्तो मति त्यस्तै गति हुन्छ। बाँकी केवल राम-राम भन्नाले मुक्ति कहाँ मिल्छ र? पत्रिकामा लेख्दछन् फलानो स्वर्गवास हुनुभयो। उनीहरू सँग सोध्नु पर्छ स्वर्ग केलाई भन्नुहुन्छ? यो त नर्क हो, त्यसैले पुनर्जन्म पनि नर्कमा नै लिन्छन्। स्वर्ग हो भने पुनर्जन्म पनि स्वर्गमा नै लिनेछन्। यदि कसैले शरीर छोडेर नर्कबाट स्वर्ग गयो, वहाँ त उनलाई धेरै वैभव मिल्छ। फेरि नर्कको वैभव खुवाउन स्वर्ग देखि नर्कमा किन बोलाउँछौ? उनलाई नर्कको भोजन खुवायो भने बुद्धि यस्तै हुन्छ। जस्तो अन्न त्यस्तै मन हुन्छ। स्वर्गमा त दूध-घ्यूको नदी बग्छ। तिमी त मट्टीतेलमा पकाएको खाना खुवाउँछौ। श्रीनाथ द्वारेमा राम्रो घ्यूको भोग लाग्छ किनकि वहाँ राधा-कृष्णको चित्र छ। त्यसैले उनीहरूको यादमा पनि राम्रो-राम्रो भोग बनाएर लगाउँछन्। त्यस्तो भोग अन्त कहीं लाग्दैन। जगन्नाथको पनि मन्दिर छ, वहाँ चामलको भोग लगाउँछन्, त्यहाँ वैभव चढाउँदैनन्। अहिले नर्क छ त्यसैले दुःख छ। स्वर्गमा त सुख थियो। बाबा सम्झाउन त धेरै राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ, तर पनि, धारणा नम्बरवार हुन्छ, यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। ड्रामा अनुसार नोकर-चाकर पनि बन्नु छ। थर्ड क्लास टिकट (तेस्रो दर्जाको) पनि कसैले त लिन्छन् हैन। सूर्यवंशी राजधानी पहिलो दर्जा (फस्टक्लास), चन्द्रवंशी राजधानी सेकेन्ड क्लास (दोस्रो दर्जाको), प्रजा तेस्रो दर्जाका (थर्ड क्लास) हुन्। तिनमा पनि नम्बरवार छन्। अब जसलाई जुन टिकट चाहिन्छ त्यही लिऊन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता, बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासमान ज्ञानको सागर, पवित्रताको सागर बन्नु छ। विदेही बन्ने अभ्यास गर्नु छ।
- २) बाबाको यादले बुद्धिलाई पवित्र बनाउनु छ। सदा यसै नशामा रहनु छ— बेहदको बाबाबाट हामी २१ जन्मको वर्सा लिइरहेका छौं।

वरदानः— प्राप्तिहरूको इच्छाद्वारा इच्छा मात्रम् अविद्या बनेर सदा भरपुर रहने निष्काम सेवाधारी भव

जो निष्काम सेवाधारी छ, उसको सामुने सर्व प्राप्ति स्वतः आउँछ। तर प्राप्ति तिम्नो अगाडि ठीकै छ आओस्, तिमीले प्राप्तिहरूलाई स्वीकार नगर। यदि इच्छा राख्यौ भने सर्व प्राप्तिहरू भएर पनि कमी महसुस हुन्छ। सदा आफूलाई खाली सम्झन्छौ। त्यसैले इच्छा मात्रम् अविद्या बनेर सर्व प्राप्तिहरूले भरपुर बन। संगमयुगमा बापदादाद्वारा जति पनि अविनाशी प्राप्तिहरू भएका छन्, तिनै प्राप्तिहरूको झूलामा सदा झुलिरह्यौ भने कुनै पनि भूल हुँदैनन्।

स्लोगनः— आफ्नो अव्यक्त स्थितिद्वारा अव्यक्त आनन्द, अव्यक्त स्नेह र अव्यक्त शक्ति प्राप्त गर्न सक्छौ।